

AZ ÉN LELKIPÁSZTOROM

Reményik Sándor

Az én lelkipásztorom

'És a tűz után egy halk és szelíd hang hallatsszék.'

Kir. I. 19:12

Járosi Andornak

Láttam az Igét sas-szárnyon repülni,
Elzúgni izzó Illés-szekeren, -
Dóm-lelkek pillér-berkeit bejártam,
Testté az Ige mégse lett nekem.
Gyönyörködni jártam a templomokba,
Mint a hangversenyekre, tárlatokra,
A lelkem minden szent beszéd után
Csak muzsikával, képpel lett tele,
A nagy poézis fergeteg-szele
Az építő szó boltíve alól
Süvöltve tört ki, s úgy markolt belém.
Csak ezt lestem, csak erre vártam én.
Égett a szívem pogány csipkebokra,
Szent szél szította szándéktalanul, -
A láng szomjazta a forgószelet,
S a tűzből született egy költemény
A 'Christi imitatio' helyett.
Jöttek ragyogó s zordon vértezetben,
Jöttek óriás prédikátorok,
És ostoroztak, és égbe ragadtak, -
Csak ezt a szócskát: 'én bűnös vagyok',
Nem bírták velem úgy értetni meg,
Ahogy Te tetted, én 'kicsi papom',
Általad lett a templom menedékem,
És vigasztalásom, és otthonom.
És Te tetted, hogy megértettem én,
Hogy mégis több az Evangelium,
Több, mint a leggyönyörűbb költemény.
És Te tetted, hogy fordulok magamba,
S a szent vacsora után legalább
Jobban vigyázok tettemre, szavamra.
Te tetted, ha türelmesebb vagyok,
Tudván: nagy dolog a kicsi dolog.
Ledobhatatlan kereszttem alatt
- Ezt is Te tetted - már meghajolok.
Te tetted ezt, - a bús nevelő-évek,
Szakadások, törések, temetések
Csupán a segítségedre siettek.
És látod, látod: ezt ismét Te tetted,
Hogy bennem lassan életté remegnek
A szók: 'Kegyelem és békeesség nektek'.

Forrás: www.keresztenydalok.hu